

Arrest

nr. 56 004 van 15 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X - X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X en X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 24 december 2010 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 februari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. HAEGEMAN, loco advocaat K. DASSEN, en van attaché H. JONCKHEERE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van B. K.:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. In 1999, na het einde van de oorlog in Kosovo, werden jullie door de Albanese inwoners van Kosovo uit jullie huis gezet. De Albanezen staken vervolgens uw huis in brand. Uw echtgenote, Remzije Berisha (O.V.: X), viel bij het zien van jullie brandend huis flauw en heeft sindsdien psychische problemen. Sindsdien betrokken jullie het huis van uw vader en broers in dezelfde wijk, maar ook daar werden jullie door de Albanezen buitengepest. Na een jaar of twee verhuisden jullie naar de Lozionicawijk in Kosovo Polje. Daar huurden jullie een huis van een andere Roma. Een achttal jaar geleden reed een Albanees met een racistisch motief uw zoon G. (O.V.: X) aan en pleegde

vluchtmisdrijf. Ongeveer een jaar voor jullie vertrek begon een Ashkali, die gerepatrieerd was uit Duitsland en zich in uw wijk had gevestigd, het gerucht te verspreiden dat u zou hebben samengewerkt met de Serviërs, dat u Albanezen zou hebben verraden en bij verkiezingen op Serviërs zou hebben gestemd. Deze Ashkali wist dat u vóór de oorlog lid was geweest van een Roma-organisatie. Sindsdien voelde u zich geïsoleerd wanneer u over straat liep en werd er door Ashkali en Albanezen over u geroddeld. Uw kinderen en kleinkinderen leefden in angst en durfden nooit naar buiten te gaan, zelfs niet om in de voortuin te spelen of hun behoeften te doen op het toilet. Op een avond kwam een andere Ashkali naar uw huis en vertelde u dat die ene Ashkali van plan was uw huis op te blazen. Hij maande jullie aan zo snel mogelijk het land te verlaten, wat u een week à tien dagen later ook deed. U vertrok met al uw kinderen – buiten uw dochters M. (O.V.: 4.865.760), die in België woont en een verblijfsvergunning heeft, en D., die gehuwd is buiten uw wil om – met de bus vanuit Pristina richting Montenegro om via Italië naar België te komen. Echter, uw zonen B., A. en R. namen een andere bus in Pristina en sindsdien hebt u hen niet meer teruggezien. Op 8 juli 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: uw Kosovaarse identiteitskaart, uitgegeven op 1 juni 2010, uw lidkaart van de Roma-vereniging 'Phralipe' in Kosovo Polje, twee foto's van een vernield huis, alsook het Belgisch medisch dossier van uw echtgenote, waaruit onder meer blijkt dat uw echtgenote verschillende opnames en controles achter de rug heeft in Belgische ziekenhuizen en waarin sprake is van een anxio-depressief syndroom.

B. Motivering

Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het 1 subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw relaas m.b.t. uw rechtstreekse vluchtaanleiding – u ving het gerucht op dat een Ashkali samen met Albanezen het plan had opgevat uw huis op te blazen – uitermate rudimentair en vaag is, en bovendien niet in overeenstemming is te brengen met de verklaringen van uw zoon G. B. (O.V.: 6.653.920). Zo verklaarde u niet te weten wie diegene was die de valse geruchten over u verspreidde (CGVS p.11). U wenste evenmin te vertellen wie degene was die zijn plan aan u heeft doorverteld (CGVS p.15). Uw zoon verklaarde hieromtrent dat het een Roma was, net als jullie (CGVS G. B. p.12), terwijl u hierover verklaarde dat het een Ashkali was, meer zoals een Rom (CGVS p.12). Nochtans maakt u duidelijk het onderscheid tussen deze bevolkingsgroepen (CGVS p.2). Ook verklaarde u dat deze man u dit nieuws bracht één week tot tien dagen vóór uw vertrek (CGVS p.12), terwijl uw zoon uitdrukkelijk verklaarde dat jullie dit nieuws ontvingen aan de vooravond van jullie vertrek (CGVS G. B. p.10, p.12). Bovendien bent u erg vaag over de aanleiding van deze plannen. U verklaarde hieromtrent dat de Ashkali geruchten verspreidde over uw stemgedrag en het feit dat u Albanezen zou hebben verraden (CGVS p.12), maar het is alles behalve aannemelijk dat men daarvoor uw huis zou willen opblazen. Bovendien is het al evenmin aannemelijk dat een Ashkali het dermate fanatiek opneemt voor de Albanezen, gezien Ashkali zelf behoren tot een etnische minderheid die door de Albanezen als 'Zigeuners' worden omschreven.

Bovendien stemmen uw verklaringen over de onveiligheid voor u en uw familie in Kosovo Polje geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Kosovo die geleid zouden hebben tot uw vertrek in 2010. Bijgevolg kan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw kinderen en kleinkinderen nooit het huis durfden te verlaten (CGVS p.8).

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf aan dat u geen klacht indiende bij de politie omdat diegenen die u bedreigden dan zeker bij u zouden binnenkomen en u werkelijk zouden opblazen (CGVS p.13). Dit is evenwel geen afdoende uitleg, daar deze geheel hypothetisch is en het doel van het indienen van een klacht er precies in bestaat om bescherming tegen uw belagers te verkrijgen en verdere problemen te vermijden. Dat Roma geen rechten hebben en dat er, wanneer u als Roma naar de politie zou stappen, op u gespuwd zou worden (CGVS p.13), volstaat evenmin als uitleg aangezien deze niet strookt met voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

In dit kader dient tevens nog te worden opgemerkt dat de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk maakt dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider die ook zetelt in het "comité van de gemeenschappen", dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. U verklaarde Femi Gashi te kennen, maar u liet na uw problemen bij hem aan te kaarten. Als reden gaf u hiervoor op dat u niet wilde dat hij door u in de problemen zou geraken, omdat men zou vermoeden dat jullie plannen aan het smeden waren (CGVS p.13). Dit is echter weinig afdoende als verklaring waarom u zich met mogelijke problemen van geweld of discriminatie niet eerst tot uw eigen autoriteiten zou wenden, eventueel met behulp van uw Roma-leider, alvorens zich tot internationale bescherming te wenden.

Evenmin heeft u uw beweringen dat uw kinderen en kleinkinderen in het naoorlogse Kosovo systematisch uit het schoolsysteem zouden zijn geweigerd (CGVS p.7-8) aannemelijk gemaakt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE-gemeenschap. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, ook inzake onderwijs, immers gericht op integratie en niet op discriminatie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder de RAE laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie echter in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient echter vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. In het licht van deze informatie is het weinig overtuigend dat u er niet in zou slagen om uw kinderen of kleinkinderen in te schrijven in een Servische dan wel een Albanese school.

Gelet op alle hierboven geciteerde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de aanrijding van uw zoon G. – u verklaarde dat hij acht jaar geleden door een Albanees werd aangereden en er een gebroken been aan over hield (CGVS p.14) – dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat G. zelf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal deze feiten niet heeft aangehaald als een van de redenen voor zijn vertrek uit Kosovo. Hij verklaarde uitdrukkelijk enkel voor de bewegingsvrijheid van zijn kinderen en uw acute probleem met de Ashkali op de vlucht te zijn en niets meer aan zijn relaas toe te willen voegen (CGVS G. B. p.12-15). De feiten zijn volgens uw verklaringen dan ook acht jaar oud (CGVS p.14). Hoe dan ook is uw verklaring dat de dader een Albanees was die uit racistisch motief handelde, gebaseerd op een loutere veronderstelling gezien de dader vluchtmisdrijf heeft gepleegd (CGVS p.14).

Tot slot dient in verband met de medische problemen van uw echtgenote – zij heeft sinds ze getuige was van jullie brandend huis last van pijn over het hele lichaam en valt daardoor geregeld flauw (CGVS p.15; CGVS R. B. p.3-4), hetgeen in het door jullie neergelegde medisch dossier onder de noemer anxio-depressief syndroom wordt geattesteerd – opgemerkt te worden dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt voor deze problemen niet of onafdoende in Kosovo terecht te kunnen bij de aldaar aanwezige gezondheidsstructuren. Zowel u als uw echtgenote gaven aan dat jullie zich voor deze problemen tot artsen konden wenden, die medicatie voorschreven. Uw echtgenote verklaarde tot kort voor jullie vertrek uit Kosovo bij een aanval nog hulp te hebben gekregen van verschillende dokters. Ze voegde toe in Kosovo probleemloos aan de benodigde medicijnen te zijn geraakt. Daarnaast maakte ze duidelijk dat ze in België dezelfde medicijnen als in Kosovo krijgt en dat haar situatie/behandeling in België niet significant beter blijkt te zijn dan in Kosovo (CGVS R. B. p.4). Hoe dan ook verklaarde uw echtgenote nog dat haar medische problemen voor haar geen reden waren om Kosovo te verlaten (CGVS R. B. p.4-5).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar deze staan op zich voor mij niet ter discussie. Uw lidkaart van de Roma-vereniging 'Phralipe' toont enkel uw etnie en betrokkenheid bij deze vereniging aan, wat door mij evenmin wordt betwijfeld, maar niets meer. De foto's beelden een vernield huis af, maar leveren op zich geen bewijs dat het hier uw woning zou betreffen. Hoe dan ook kan erop gewezen worden dat het loutere feit dat u geen eigendom meer bezit in uw gemeente van herkomst op zich een onvoldoende ernstig feit is om gelijkgesteld te kunnen worden met een actuele vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Belgisch medisch dossier met betrekking tot uw echtgenote kwam hierboven reeds aan bod.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ik ook in de asielaanvragen van uw echtgenote R. B. (O.V.: 6.653.906), uw zonen B. (O.V.: 6.653.917) en G. (O.V.: 6.653.920) en diens partner N. G. (O.V.: 6.653.924) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus heb genomen. Dat uw dochter M. B. (O.V.: 4.865.760) in België erkend

werd in de hoedanigheid van vluchteling wijzigt niets aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u genomen wordt. Iedere asielaanvraag dient immers op haar individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van B. R. :

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. In 1999, tijdens de oorlog in Kosovo, werden jullie door de Albanezen uit jullie huis gezet. U was net anderhalve maand eerder met een keizersnede van uw dochter bevallen. De Albanezen staken jullie huis in brand en u kon nog maar net op tijd de woning verlaten. Bij het zicht van uw brandend huis viel u flauw. Sindsdien hebt u psychische problemen. U hebt last van pijn over uw hele lichaam en verliest geregeld het bewustzijn. Telkens u een dergelijke aanval had, bracht uw familie u naar een dokter die u medicatie gaf of voorschreef. Voorts sloot u zich aan bij de verklaringen van uw echtgenoot K. B. (O.V.: 6.653.906). Zo beaamde u dat jullie Kosovo dienden te verlaten nadat jullie door Ashkali met de dood bedreigd werden. Op 8 juli 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U bent in het bezit van uw Kosovaarse geboorteakte en Kosovaars nationaliteitsbewijs, beide uitgegeven te Kosovo Polje op 23 juni 2010.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees integraal baseert op dezelfde motieven als diegene die uw echtgenoot K. B. heeft uiteengezet (CGVS p.3). In het kader van de asielaanvraag van uw echtgenoot werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw relaas m.b.t. uw rechtstreekse vluchtaanleiding – u ving het gerucht op dat een Ashkali samen met Albanezen het plan had opgevat uw huis op te blazen – uitermate rudimentair en vaag is, en bovendien niet in overeenstemming is te brengen met de verklaringen van uw zoon G. B. (O.V.: 6.653.920). Zo verklaarde u niet te weten wie diegene was die de valse geruchten over u verspreidde (CGVS p.11). U wenste evenmin te vertellen wie degene was die zijn plan aan u heeft doorverteld (CGVS p.15). Uw zoon verklaarde hieromtrent dat het een Roma was, net als jullie (CGVS G. B. p.12), terwijl u hierover verklaarde dat het een Ashkali was, meer zoals een Rom (CGVS p.12). Nochtans maakt u duidelijk het onderscheid tussen deze bevolkingsgroepen (CGVS p.2). Ook verklaarde u dat deze man u dit nieuws bracht één week tot tien dagen vóór uw vertrek (CGVS p.12), terwijl uw zoon uitdrukkelijk verklaarde dat jullie dit nieuws ontvingen aan de vooravond van jullie vertrek (CGVS G. B. p.10, p.12). Bovendien bent u erg vaag over de aanleiding van deze plannen. U verklaarde hieromtrent dat de Ashkali geruchten verspreidde over uw stemgedrag en het feit dat u Albanezen zou hebben verraden (CGVS p.12), maar het is alles behalve aannemelijk dat men daarvoor uw huis zou willen opblazen. Bovendien is het al evenmin aannemelijk dat een Ashkali het dermate fanatiek opneemt voor de Albanezen, gezien Ashkali zelf behoren tot een etnische minderheid die door de Albanezen als 'Zigeuners' worden omschreven.

Bovendien stemmen uw verklaringen over de onveiligheid voor u en uw familie in Kosovo Polje geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij

bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo. .

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Kosovo die geleid zouden hebben tot uw vertrek in 2010. Bijgevolg kan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw kinderen en kleinkinderen nooit het huis durfden te verlaten (CGVS p.8).

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf aan dat u geen klacht indiende bij de politie omdat diegenen die u bedreigden dan zeker bij u zouden binnenkomen en u werkelijk zouden opblazen (CGVS p.13). Dit is evenwel geen afdoende uitleg, daar deze geheel hypothetisch is en het doel van het indienen van een klacht er precies in bestaat om bescherming tegen uw belagers te verkrijgen en verdere problemen te vermijden. Dat Roma geen rechten hebben en dat er, wanneer u als Roma naar de politie zou stappen, op u gespuwd zou worden (CGVS p.13), volstaat evenmin als uitleg aangezien deze niet strookt met voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In dit kader dient tevens nog te worden opgemerkt dat de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk maakt dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider die ook zetelt in het "comité van de gemeenschappen", dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. U verklaarde Femi Gashi te kennen, maar u liet na uw problemen bij hem aan te kaarten. Als reden gaf u hiervoor op dat u niet wilde dat hij door u in de problemen zou geraken, omdat men zou vermoeden dat jullie plannen aan het smeden waren (CGVS p.13). Dit is echter weinig afdoende als verklaring waarom u zich met mogelijke problemen van geweld of discriminatie niet eerst tot uw eigen autoriteiten zou wenden, eventueel met behulp van uw Roma-leider, alvorens zich tot internationale bescherming te wenden.

Evenmin heeft u uw beweringen dat uw kinderen en kleinkinderen in het naoorlogse Kosovo systematisch uit het schoolsysteem zouden zijn geweigerd (CGVS p.7-8) aannemelijk gemaakt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE-gemeenschap. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, ook inzake onderwijs, immers gericht op integratie en niet op discriminatie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder de RAE laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie echter in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient echter vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het

onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. In het licht van deze informatie is het weinig overtuigend dat u er niet in zou slagen om uw kinderen of kleinkinderen in te schrijven in een Servische dan wel een Albanese school.

Gelet op alle hierboven geciteerde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de aanrijding van uw zoon G. – u verklaarde dat hij acht jaar geleden door een Albanees werd aangereden en er een gebroken been aan over hield (CGVS p.14) – dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat G. zelf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal deze feiten niet heeft aangehaald als een van de redenen voor zijn vertrek uit Kosovo. Hij verklaarde uitdrukkelijk enkel voor de bewegingsvrijheid van zijn kinderen en uw acute probleem met de Ashkali op de vlucht te zijn en niets meer aan zijn relaas toe te willen voegen (CGVS G. B. p.12-15). De feiten zijn volgens uw verklaringen dan ook acht jaar oud (CGVS p.14). Hoe dan ook is uw verklaring dat de dader een Albanees was die uit racistisch motief handelde, gebaseerd op een loutere veronderstelling gezien de dader vluchtmisdrijf heeft gepleegd (CGVS p.14).

Tot slot dient in verband met de medische problemen van uw echtgenote – zij heeft sinds ze getuige was van jullie brandend huis last van pijn over het hele lichaam en valt daardoor geregeld flauw (CGVS p.15; CGVS R. B. p.3-4), hetgeen in het door jullie neergelegde medisch dossier onder de noemer anxio-depressief syndroom wordt geattesteerd – opgemerkt te worden dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt voor deze problemen niet of onafdoende in Kosovo terecht te kunnen bij de aldaar aanwezige gezondheidsstructuren. Zowel u als uw echtgenote gaven aan dat jullie zich voor deze problemen tot artsen konden wenden, die medicatie voorschreven. Uw echtgenote verklaarde tot kort voor jullie vertrek uit Kosovo bij een aanval nog hulp te hebben gekregen van verschillende dokters. Ze voegde toe in Kosovo probleemloos aan de benodigde medicijnen te zijn geraakt. Daarnaast maakte ze duidelijk dat ze in België dezelfde medicijnen als in Kosovo krijgt en dat haar situatie/behandeling in België niet significant beter blijkt te zijn dan in Kosovo (CGVS R. B. p.4). Hoe dan ook verklaarde uw echtgenote nog dat haar medische problemen voor haar geen reden waren om Kosovo te verlaten (CGVS R. B. p.4-5).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar deze staan op zich voor mij niet ter discussie. Uw lidkaart van de Roma-vereniging 'Phralipe' toont enkel uw etnie en betrokkenheid bij deze vereniging aan, wat door mij evenmin wordt betwijfeld, maar niets meer. De foto's beelden een vernield huis af, maar leveren op zich geen bewijs dat het hier uw woning zou betreffen. Hoe dan ook kan erop gewezen worden dat het loutere feit dat u geen eigendom meer bezit in uw gemeente van herkomst op zich een onvoldoende ernstig feit is om gelijkgesteld te kunnen worden met een actuele vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Belgisch medisch dossier met betrekking tot uw echtgenote kwam hierboven reeds aan bod."

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ook in uw hoofde niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De documenten die u hebt neergelegd, met name uw geboorteakte en nationaliteitsbewijs, zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij staven immers louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar daar wordt niet aan getwijfeld.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ik ook in de asielaanvragen van uw zonen B. (O.V.: 6.653.917) en G. (O.V.: 6.653.920) en diens partner N. G. (O.V.: 6.653.924) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Dat uw dochter M. B. (O.V.: 4.865.760) in België erkend werd in de hoedanigheid van vluchteling wijzigt niets aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u genomen wordt. Iedere asielaanvraag dient immers op haar individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van B. G.

“A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Kosovo Polje en hebt u de Kosovaarse nationaliteit. In 1999, na het einde van de oorlog in Kosovo, werden jullie door de Albanese inwoners van Kosovo uit jullie huis gezet. De Albanezen staken vervolgens jullie huis in brand. Uw moeder, R. B. (O.V.: 6.653.906), viel bij het zicht van haar brandend huis flauw en heeft sindsdien psychische problemen. De laatste jaren huurden jullie een huis van een andere Rom in de Lozionica-wijk in Kosovo Polje. Ongeveer een jaar tot anderhalf jaar geleden wilde u uw twee oudste kinderen inschrijven in een school in Kosovo Polje, maar daar werden ze geweigerd omdat zij maar gebrekkig Albanees zouden spreken. De directeur van de school stuurde u door naar een Servische school. Wanneer u zich tot een Servische school richtte, werden zij ook daar evenwel geweigerd ten gevolge van hun gebrekkige kennis van het Servisch. Daarop, en ook omdat uw kinderen schrik hadden het huis te verlaten, staakte u de pogingen om uw kinderen in te schrijven. Het laatste jaar waren er ook steeds meer gevechten op straat en werden jullie lastiggevalen door de Ashkali van de buurt. Ongeveer een jaar voor jullie vertrek kwam er namelijk een Ashkali terug uit Duitsland die zich vestigde in jullie wijk. Hij wist dat uw vader vóór de oorlog lid was geweest van een Roma-organisatie. Hij verspreidde in de wijk het gerucht dat uw vader lid zou zijn van een moorddadige gangsterbende en dat hij bij verkiezingen op Slobodan Milosevic zou hebben gestemd. Sindsdien werden er 's nachts geregeld stenen naar uw huis gesmeten en werd er aan de deur gemorreld. Uw kinderen leefden in angst en durfden niet meer naar buiten te gaan, zelfs niet om in de voortuin te spelen of hun behoeften te doen op het toilet. Op een avond kwam een Rom genaamd G. naar uw huis en vertelde u dat die Ashkali en Albanezen van plan waren jullie huis op te blazen. Hij maande jullie aan zo snel mogelijk het land te verlaten, wat jullie de dag erop ook deden. Jullie vertrokken met de bus vanuit Pristina richting Montenegro om via Italië naar België te komen. Echter, uw broers B. A. en zus R. namen een andere bus in Pristina en sindsdien hebt u hen niet meer teruggezien. Op 8 juli 2010 vroegen jullie asiel aan bij de Belgische autoriteiten. Daarbij legde u uw Kosovaarse geboorteakte en Kosovaars nationaliteitsbewijs neer, beide uitgegeven te Kosovo Polje op respectievelijk 3 en 15 juni 2010.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees integraal baseert op dezelfde motieven als diegene die uw vader K. B. (O.V.: 6.653.906) heeft uiteengezet (CGVS p.12-13). In het kader van de asielaanvraag van uw vader werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt: "Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw relaas m.b.t. uw rechtstreekse vluchtaanleiding – u ving het gerucht op dat een Ashkali samen met Albanezen het plan had opgevat uw huis op te blazen – uitermate rudimentair en vaag is, en bovendien niet in overeenstemming is te brengen met de verklaringen van uw zoon G. B. (O.V.: 6.653.920). Zo verklaarde u niet te weten wie diegene was die de valse geruchten over u verspreidde (CGVS p.11). U wenste evenmin te vertellen wie degene was die zijn plan aan u heeft doorverteld (CGVS p.15). Uw zoon verklaarde hieromtrent dat het een Roma was, net als jullie (CGVS G. B. p.12), terwijl u hierover verklaarde dat het een Ashkali was, meer zoals een

Roma (CGVS p.12). Nochtans maakt u duidelijk het onderscheid tussen deze bevolkingsgroepen (CGVS p.2). Ook verklaarde u dat deze man u dit nieuws bracht één week tot tien dagen vóór uw vertrek (CGVS p.12), terwijl uw zoon uitdrukkelijk verklaarde dat jullie dit nieuws ontvingen aan de vooravond van jullie vertrek (CGVS G. B. p.10, p.12). Bovendien bent u erg vaag over de aanleiding van deze plannen. U verklaarde hieromtrent dat de Ashkali geruchten verspreidde over uw stemgedrag en het feit dat u Albanezen zou hebben verraden (CGVS p.12), maar het is alles behalve aannemelijk dat men daarvoor uw huis zou willen opblazen. Bovendien is het al evenmin aannemelijk dat een Ashkali het dermate fanatiek opneemt voor de Albanezen, gezien Ashkali zelf behoren tot een etnische minderheid die door de Albanezen als 'Zigeuners' worden omschreven.

Bovendien stemmen uw verklaringen over de onveiligheid voor u en uw familie in Kosovo Polje geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Kosovo die geleid zouden hebben tot uw vertrek in 2010. Bijgevolg kan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw kinderen en kleinkinderen nooit het huis durfden te verlaten (CGVS p.8).

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf aan dat u geen klacht indiende bij de politie omdat diegenen die u bedreigden dan zeker bij u zouden binnenkomen en u werkelijk zouden opblazen (CGVS p.13). Dit is evenwel geen afdoende uitleg, daar deze geheel hypothetisch is en het doel van het indienen van een klacht er precies in bestaat om bescherming tegen uw belagers te verkrijgen en verdere problemen te vermijden. Dat Roma geen rechten hebben en dat er, wanneer u als Roma naar de politie zou stappen, op u gespuwd zou worden (CGVS p.13), volstaat evenmin als uitleg aangezien deze niet strookt met voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend

interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten.

In dit kader dient tevens nog te worden opgemerkt dat de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk maakt dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met eventuele problemen terechtkunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider die ook zetelt in het "comité van de gemeenschappen", dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. U verklaarde Femi Gashi te kennen, maar u liet na uw problemen bij hem aan te kaarten. Als reden gaf u hiervoor op dat u niet wilde dat hij door u in de problemen zou geraken, omdat men zou vermoeden dat jullie plannen aan het smeden waren (CGVS p.13). Dit is echter weinig afdoende als verklaring waarom u zich met mogelijke problemen van geweld of discriminatie niet eerst tot uw eigen autoriteiten zou wenden, eventueel met behulp van uw Roma-leider, alvorens zich tot internationale bescherming te wenden.

Evenmin heeft u uw beweringen dat uw kinderen en kleinkinderen in het naoorlogse Kosovo systematisch uit het schoolsysteem zouden zijn geweigerd (CGVS p.7-8) aannemelijk gemaakt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE-gemeenschap. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, ook inzake onderwijs, immers gericht op integratie en niet op discriminatie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder de RAE laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie echter in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient echter vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. In het licht van deze informatie is het weinig overtuigend dat u er niet in zou slagen om uw kinderen of kleinkinderen in te schrijven in een Servische dan wel een Albanese school.

Gelet op alle hierboven geciteerde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de aanrijding van uw zoon G. – u verklaarde dat hij acht jaar geleden door een Albanees werd aangereden en er een gebroken been aan over hield (CGVS p.14) – dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat G. zelf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal deze feiten niet heeft aangehaald als een van de redenen voor zijn vertrek uit Kosovo. Hij verklaarde uitdrukkelijk enkel voor de bewegingsvrijheid van zijn kinderen en uw acute probleem met de Ashkali op de vlucht te zijn en niets meer aan zijn relaas toe te willen voegen (CGVS G. B. p.12-15). De feiten zijn volgens uw verklaringen dan ook acht jaar oud (CGVS p.14). Hoe dan ook is uw verklaring dat de dader een Albanees was die uit racistisch motief handelde, gebaseerd op een loutere veronderstelling gezien de dader vluchtmisdrijf heeft gepleegd (CGVS p.14).

Tot slot dient in verband met de medische problemen van uw echtgenote – zij heeft sinds ze getuige was van jullie brandend huis last van pijn over het hele lichaam en valt daardoor geregeld flauw (CGVS

p.15; CGVS R. B. p.3-4), hetgeen in het door jullie neergelegde medisch dossier onder de noemer anxio-depressief syndroom wordt geattesteerd – opgemerkt te worden dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt voor deze problemen niet of onafdoende in Kosovo terecht te kunnen bij de aldaar aanwezige gezondheidsstructuren. Zowel u als uw echtgenote gaven aan dat jullie zich voor deze problemen tot artsen konden wenden, die medicatie voorschreven. Uw echtgenote verklaarde tot kort voor jullie vertrek uit Kosovo bij een aanval nog hulp te hebben gekregen van verschillende dokters. Ze voegde toe in Kosovo probleemloos aan de benodigde medicijnen te zijn geraakt. Daarnaast maakte ze duidelijk dat ze in België dezelfde medicijnen als in Kosovo krijgt en dat haar situatie/behandeling in België niet significant beter blijkt te zijn dan in Kosovo (CGVS R. B. p.4). Hoe dan ook verklaarde uw echtgenote nog dat haar medische problemen voor haar geen reden waren om Kosovo te verlaten (CGVS R. B. p.4-5).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar deze staan op zich voor mij niet ter discussie. Uw lidkaart van de Roma-vereniging 'Phralipe' toont enkel uw etnie en betrokkenheid bij deze vereniging aan, wat door mij evenmin wordt betwijfeld, maar niets meer. De foto's beelden een vernield huis af, maar leveren op zich geen bewijs dat het hier uw woning zou betreffen. Hoe dan ook kan erop gewezen worden dat het loutere feit dat u geen eigendom meer bezit in uw gemeente van herkomst op zich een onvoldoende ernstig feit is om gelijkgesteld te kunnen worden met een actuele vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Belgisch medisch dossier met betrekking tot uw echtgenote kwam hierboven reeds aan bod."

Een kopie van deze beslissing werd toegevoegd aan uw dossier.

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ook in uw hoofd niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

De documenten die u hebt neergelegd, met name uw geboorteakte en nationaliteitsbewijs, zijn niet van die aard om bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Zij staven immers louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar daar wordt niet aan getwijfeld.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ik ook in de asielaanvragen van uw moeder R. (O.V.: 6.653.906), uw broer B. (O.V.: 6.653.917) en uw partner N. G. (O.V.: 6.653.924) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Dat uw zus M. B. (O.V.: 4.865.760) in België erkend werd in de hoedanigheid van vluchteling wijzigt niets aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u genomen wordt. Iedere asielaanvraag dient immers op haar individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

Ten aanzien van G. N. :

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Roma afkomstig uit Podujevo en heeft u de Kosovaarse nationaliteit. Voor uw komst naar België woonde u met uw partner, G. B. (O.V.: 6.653.920), in Kosovo Polje. U leefde in Kosovo in grote angst voor de Albanezen. Een zestal jaar geleden werd u door een Albanees aangesproken toen u op weg was naar de winkel. Hij opende zijn broek en zei allerlei oneerbare zaken. U kon aan hem ontsnappen en kwam sindsdien het huis niet meer buiten. Voorts sloot u zich aan bij de verklaringen van uw partner. Zo beaamde u dat jullie Kosovo onder meer verlieten wegens pesterijen, problemen bij de inschrijving van jullie kinderen op school, en bedreigingen die uw schoonvader, K. B. (O.V.: 6.653.906), ontving omdat hij lid was van een Roma-organisatie. Op 8 juli 2010 vroeg u asiel aan bij de Belgische autoriteiten. U legde daarbij geen documenten neer.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw vrees hoofdzakelijk baseert op dezelfde motieven als uw echtgenoot G. B. (O.V.: 6.653.920), die op zijn beurt zijn vrees integraal baseert op dezelfde motieven als zijn vader K. B. (O.V.: 6.653.906) (CGVS p.3). In het kader van de asielaanvraag van

uw schoonvader K. B. werd echter een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen, die luidt als volgt:

"Na grondig onderzoek van de door u ingeroepen elementen alsook van de concrete en actuele situatie in uw land van herkomst, dient te worden besloten dat ik u noch het vluchtelingenstatuut noch het subsidiaire beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw relaas m.b.t. uw rechtstreekse vluchtaanleiding – u ving het gerucht op dat een Ashkali samen met Albanezen het plan had opgevat uw huis op te blazen – uitermate rudimentair en vaag is, en bovendien niet in overeenstemming is te brengen met de verklaringen van uw zoon G. B. (O.V.: 6.653.920). Zo verklaarde u niet te weten wie diegene was die de valse geruchten over u verspreidde (CGVS p.11). U wenste evenmin te vertellen wie degene was die zijn plan aan u heeft doorverteld (CGVS p.15). Uw zoon verklaarde hieromtrent dat het een Roma was, net als jullie (CGVS G. B. p.12), terwijl u hierover verklaarde dat het een Ashkali was, meer zoals een Rom (CGVS p.12). Nochtans maakt u duidelijk het onderscheid tussen deze bevolkingsgroepen (CGVS p.2). Ook verklaarde u dat deze man u dit nieuws bracht één week tot tien dagen vóór uw vertrek (CGVS p.12), terwijl uw zoon uitdrukkelijk verklaarde dat jullie dit nieuws ontvingen aan de vooravond van jullie vertrek (CGVS G. B. p.10, p.12). Bovendien bent u erg vaag over de aanleiding van deze plannen. U verklaarde hieromtrent dat de Ashkali geruchten verspreidde over uw stemgedrag en het feit dat u Albanezen zou hebben verraden (CGVS p.12), maar het is alles behalve aannemelijk dat men daarvoor uw huis zou willen opblazen. Bovendien is het al evenmin aannemelijk dat een Ashkali het dermate fanatiek opneemt voor de Albanezen, gezien Ashkali zelf behoren tot een etnische minderheid die door de Albanezen als 'Zigeuners' worden omschreven.

Bovendien stemmen uw verklaringen over de onveiligheid voor u en uw familie in Kosovo Polje geenszins overeen met de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie. Hieruit blijkt dat de veiligheidssituatie voor RAE (Roma, Ashkali en Egyptenaren) in Kosovo sinds het einde van het gewapend conflict in 1999 aanzienlijk gewijzigd is. Deze informatie werd onder meer door het Commissariaat-generaal verzameld tijdens een missie naar Kosovo, die plaatsvond van 15 tot 25 september 2009. Deze informatie is afkomstig van zowel vertegenwoordigers van diverse internationale actoren ter plaatse, alsook van meerdere vertegenwoordigers van de RAE-gemeenschap zelf. Uit continue directe contacten tijdens de missie, maar ook erna, met lokale actoren is gebleken dat de algemene veiligheidssituatie en de bewegingsvrijheid van RAE in Kosovo en in Kosovo Polje wel degelijk objectief verbeterd zijn. De veiligheidssituatie wordt over het algemeen als stabiel en kalm omschreven. In diverse regio's van Kosovo werden reeds geruime tijd geen belangrijke etnisch geïnspireerde incidenten meer gemeld of deden zich al lang geen veiligheidsincidenten voor waarbij de RAE-gemeenschap betrokken was. De drie groepen beschikken zo goed als overal over volledige bewegingsvrijheid. In meerdere gemeenten, waaronder Kosovo Polje, kunnen de RAE vrij bewegen binnen hun eigen gemeente en zelfs daarbuiten, en reizen ze regelmatig naar andere gebieden van Kosovo.

Gelet op wat voorafgaat kan geen geloof gehecht worden aan de door u aangehaalde problemen in Kosovo die geleid zouden hebben tot uw vertrek in 2010. Bijgevolg kan ook maar weinig geloof gehecht worden aan uw verklaringen dat uw kinderen en kleinkinderen nooit het huis durfden te verlaten (CGVS p.8).

Hoe dan ook hebt u onvoldoende elementen of feiten aangehaald die aantonen dat u in voorkomend geval van geweld of ernstige discriminatie geen beroep kon/kan doen op de hulp van en/of bescherming door de Kosovaarse autoriteiten en dat er aldus zwaarwegende gronden zouden zijn om aan te nemen dat er in geval van een eventuele terugkeer naar Kosovo voor u een reëel risico zou bestaan op vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. U gaf aan dat u geen klacht indiende bij de politie omdat diegenen die u bedreigden dan zeker bij u zouden binnenkomen en u werkelijk zouden opblazen (CGVS p.13). Dit is evenwel geen afdoende uitleg, daar deze geheel hypothetisch is en het doel van het indienen van een klacht er precies in bestaat om bescherming tegen uw belagers te verkrijgen en verdere problemen te vermijden. Dat Roma geen rechten hebben en dat er, wanneer u als Roma naar de politie zou stappen, op u gespuwd zou worden (CGVS p.13), volstaat evenmin als uitleg aangezien deze niet strookt met voornoemde informatie van het Commissariaat-generaal. Uit deze informatie blijkt immers dat de bescherming die door de in Kosovo aanwezige lokale en internationale autoriteiten, in het bijzonder KP (Kosovo Police), EULEX (European Union Rule of Law Mission) en KFOR (Kosovo Force), geboden wordt aan de minderheden als toereikend wordt beoordeeld. Ook Roma, Ashkali en Egyptenaren kunnen in geval van moeilijkheden zonder problemen klacht neerleggen bij de politie. EULEX en de KP garanderen voor alle etnische groepen, met inbegrip van de RAE, wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging. Klachten worden zonder onderscheid naar etnie behandeld. Bovendien maakten gesprekken tijdens bovenvermelde missie met RAE-vertegenwoordigers duidelijk dat het vertrouwen van de RAE-gemeenschap in de KP

over het algemeen goed is en dat de verschillende gemeenschappen over het algemeen tevreden zijn met het werk van de KP en de KFOR. Diverse gesprekspartners die ter plaatse hun medewerking verleenden aan de missie van het Commissariaat-generaal verduidelikten dat de RAE-gemeenschappen geen grote klachten hebben over de justitie, met uitzondering over de lange duur om zaken te verwerken. Het loutere feit dat er soms incidenten gebeuren tussen twee gemeenschappen betekent niet dat deze an sich etnisch geïnspireerd of etnisch gericht zijn of dat de nodige beschermingsactoren en -middelen niet beschikbaar zouden zijn, integendeel zelfs. Dit wordt ondermeer geïllustreerd door enkele incidenten waarbij Roma betrokken waren en die interetnisch geïnspireerd zouden zijn geweest, met name in de Abdullah Presheva-wijk van Gjilan (juli 2009) en in de Halit Ibishi-wijk in Ferizaj (augustus 2009). Uit de op het Commissariaat-generaal beschikbare informatie blijkt immers dat er enige kanttekeningen bij deze gebeurtenissen geplaatst dienen te worden. Uit het voorgaande wordt duidelijk dat er anno 2010 niet meer gesproken kan worden van veralgemeend interetnisch geweld tegenover de RAE-gemeenschap in Kosovo. Het eventueel bestaan van een subjectief onveiligheidsgevoel bij leden van de drie gemeenschappen wordt geenszins afdoende ondersteund door objectieve interetnische veiligheidsincidenten. In dit kader dient tevens nog te worden opgemerkt dat de informatie van het Commissariaat-generaal duidelijk maakt dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider die ook zetelt in het "comité van de gemeenschappen", dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. U verklaarde Femi Gashi te kennen, maar u liet na uw problemen bij hem aan te kaarten. Als reden gaf u hiervoor op dat u niet wilde dat hij door u in de problemen zou geraken, omdat men zou vermoeden dat jullie plannen aan het smeden waren (CGVS p.13). Dit is echter weinig afdoende als verklaring waarom u zich met mogelijke problemen van geweld of discriminatie niet eerst tot uw eigen autoriteiten zou wenden, eventueel met behulp van uw Roma-leider, alvorens zich tot internationale bescherming te wenden.

Evenmin heeft u uw beweringen dat uw kinderen en kleinkinderen in het naoorlogse Kosovo systematisch uit het schoolsysteem zouden zijn geweigerd (CGVS p.7-8) aannemelijk gemaakt. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt dat het onderwijsstelsel in Kosovo open staat voor alle leden van de RAE-gemeenschap. Het beleid van de Kosovaarse overheid is, ook inzake onderwijs, immers gericht op integratie en niet op discriminatie. Het valt evenwel niet te ontkennen dat in de praktijk velen onder de RAE laaggeschoold blijven en de schoolbanken vaak al snel weer verlaten. Meerdere factoren werken deze situatie echter in de hand, waarvan de belangrijkste zijn: armoede, een gebrekkig bewustzijn bij de ouders van het belang van scholing. Ook hier dient echter vastgesteld te worden dat acties op het getouw worden gezet om de integratie van RAE in het onderwijs te stimuleren en de situatie in de praktijk te verbeteren. Zo heeft het Kosovaars Ministerie van Onderwijs voor de periode 2007-2017 een plan uitgewerkt voor de integratie van de RAE in het onderwijs. Daarnaast hebben sommige parallelle scholen in Kosovo (scholen die werken met de curricula van de Republiek Servië) de onderwerpen van Roma-taal en Roma-cultuur geïntroduceerd. In het licht van deze informatie is het weinig overtuigend dat u er niet in zou slagen om uw kinderen of kleinkinderen in te schrijven in een Servische dan wel een Albanese school.

Gelet op alle hierboven geciteerde informatie meen ik dat er gesteld kan worden dat de in Kosovo opererende autoriteiten aan alle Kosovaarse onderdanen in geval van eventuele veiligheidsproblemen ongeacht hun etnische origine voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet van 15 december 1980. Ook voor wat betreft de integratie van de RAE in de Kosovaarse maatschappij worden stappen gezet ter verbetering hiervan. Dat nog niet alle initiatieven reeds ten volle worden geïmplementeerd kan geen ander licht werpen op de algemene bevinding dat er in Kosovo redelijke maatregelen getroffen worden ten aanzien van de RAE tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet. Bijgevolg kan worden geconcludeerd dat de algemene situatie in Kosovo a priori op zich geen aanleiding geeft tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging op basis van etnische origine in de zin van de Vluchtelingenconventie. Evenmin is de algemene situatie in Kosovo van die aard dat er zonder meer sprake kan zijn van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Bijkomend merk ik op dat waar het UNHCR in zijn Position on the Continued International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. juni 2006 nog duidelijk benadrukte dat er ten aanzien van alle Serviërs, Roma, en Albanen in een minderheidspositie nog steeds een risico op vervolging gold en dat leden van deze groepen nog altijd aanspraak moesten kunnen blijven maken op internationale bescherming, het UNHCR nu, in zijn Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo d.d. 9 november 2009, richtlijnen formuleert die het wenselijk en geschikt acht dat ze gevolgd zouden worden door de onthaallanden, en tevens benadrukt dat alle aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, i.e. inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld.

Wat betreft de aanrijding van uw zoon G. – u verklaarde dat hij acht jaar geleden door een Albanees werd aangereden en er een gebroken been aan over hield (CGVS p.14) – dient in eerste instantie te worden opgemerkt dat G. zelf tijdens zijn gehoor op het Commissariaat-generaal deze feiten niet heeft aangehaald als een van de redenen voor zijn vertrek uit Kosovo. Hij verklaarde uitdrukkelijk enkel voor de bewegingsvrijheid van zijn kinderen en uw acute probleem met de Ashkali op de vlucht te zijn en niets meer aan zijn relaas toe te willen voegen (CGVS G. B. p.12-15). De feiten zijn volgens uw verklaringen dan ook acht jaar oud (CGVS p.14). Hoe dan ook is uw verklaring dat de dader een Albanees was die uit racistisch motief handelde, gebaseerd op een loutere veronderstelling gezien de dader vluchtmisdrijf heeft gepleegd (CGVS p.14).

Tot slot dient in verband met de medische problemen van uw echtgenote – zij heeft sinds ze getuige was van jullie brandend huis last van pijn over het hele lichaam en valt daardoor geregeld flauw (CGVS p.15; CGVS R. B. p.3-4), hetgeen in het door jullie neergelegde medisch dossier onder de noemer anxio-depressief syndroom wordt geattesteerd – opgemerkt te worden dat jullie niet aannemelijk hebben gemaakt voor deze problemen niet of onafdoende in Kosovo terecht te kunnen bij de aldaar aanwezige gezondheidsstructuren. Zowel u als uw echtgenote gaven aan dat jullie zich voor deze problemen tot artsen konden wenden, die medicatie voorschreven. Uw echtgenote verklaarde tot kort voor jullie vertrek uit Kosovo bij een aanval nog hulp te hebben gekregen van verschillende dokters. Ze voegde toe in Kosovo probleemloos aan de benodigde medicijnen te zijn geraakt. Daarnaast maakte ze duidelijk dat ze in België dezelfde medicijnen als in Kosovo krijgt en dat haar situatie/behandeling in België niet significant beter blijkt te zijn dan in Kosovo (CGVS R. B. p.4). Hoe dan ook verklaarde uw echtgenote nog dat haar medische problemen voor haar geen reden waren om Kosovo te verlaten (CGVS R. B. p.4-5).

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, is in kopie als bijlage bij uw administratief dossier gevoegd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande bevindingen. Uw Kosovaarse identiteitskaart bevestigt louter uw identiteit, herkomst uit Kosovo en nationaliteit, maar deze staan op zich voor mij niet ter discussie. Uw lidkaart van de Roma-vereniging 'Phralipe' toont enkel uw etnie en betrokkenheid bij deze vereniging aan, wat door mij evenmin wordt betwijfeld, maar niets meer. De foto's beelden een vernield huis af, maar leveren op zich geen bewijs dat het hier uw woning zou betreffen. Hoe dan ook kan erop gewezen worden dat het loutere feit dat u geen eigendom meer bezit in uw gemeente van herkomst op zich een onvoldoende ernstig feit is om gelijkgesteld te kunnen worden met een actuele vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming. Het Belgisch medisch dossier met betrekking tot uw echtgenote kwam hierboven reeds aan bod."

Een kopie van deze beslissing werd toegevoegd aan uw dossier.

Wat uw persoonlijke problemen betreft – u werd namelijk éénmaal geconfronteerd met een exhibitionistische Albanees van wie u vermoedt dat hij u wilde aanranden (CGVS p.3) – dient te worden vastgesteld dat deze feiten op zich niet ernstig genoeg zijn om te kunnen worden beschouwd als een vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming. Het betreft hier bovendien een éénmalig feit van zes jaar geleden waarvan nauwelijks kan worden gesteld dat het het gemeenschappelijke niveau overschrijdt. Hoe dan ook, u hebt deze gebeurtenis met niemand besproken, uit vrees voor de gevolgen voor uw partner. U vreest dat het zijn problemen enkel groter zou maken (CGVS p.3). Desalniettemin hebt u niet aannemelijk gemaakt geen beroep te kunnen doen op de in Kosovo aanwezige autoriteiten. Voor een uitvoerige bespreking van de in Kosovo aanwezige beschermingsmogelijkheden verwijs ik naar de hier bovenstaande geciteerde passages uit de beslissing van uw schoonvader K. B..

Gelet op bovenstaande vaststellingen kan ook in uw hoofd niet worden besloten tot het bestaan van een vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat ik ook in de asielaanvragen van uw partner G. (O.V.: 6.653.920), uw schoonbroer B. (O.V.: 6.653.917) en uw schoonmoeder R. B. (O.V.: 6.653.906) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Dat uw schoonzus M. B. (O.V.: 4.865.760) in België erkend werd in de hoedanigheid van vluchteling wijzigt niets aan de weigeringsbeslissing die ten aanzien van u genomen wordt. Iedere asielaanvraag dient immers op haar individuele merites beoordeeld te worden.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel werpen verzoekers een schending op van artikel 3 van de Uitdrukkelijke Motiveringswet en stellen zij dat de bestreden beslissing niet afdoende is gemotiveerd aangezien er geen rekening werd gehouden met een rapport van Amnesty International van 2010. Verzoekers lijken te willen aangeven dat de situatie van Roma in Kosovo dermate slecht is dat zij in elk geval moeten kunnen rekenen op de toekenning van de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus gelet op voormeld rapport van Amnesty International.

2.2. De algemene motiveringsplicht vervat in de artikelen 2 en 3 van de genoemde Wet van 29 juli 1991 alsook de specifieke motiveringsverplichting vervat in artikel 62 van de Vreemdelingenwet heeft tot doel betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te geven dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.416; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent en deze bovendien aan een inhoudelijk onderzoek onderwerpt zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden verleend indien alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, 53). Geen enkele bepaling of beginsel verplicht de met het onderzoek van de aanvragen om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling belaste instanties de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen (RvS 16 november 2006, nr. 164.792). De met het onderzoek van de asielaanvraag belaste instanties moeten niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027).

De bestreden beslissingen stellen in casu dat de verklaringen van B. K. inzake zijn directe vluchtaanleiding vaag en rudimentair zijn en daarenboven niet in overeenstemming met de verklaringen van zijn zoon G.B.. Bovendien stemmen de verklaringen van de familie van verzoekers met betrekking tot de veiligheidssituatie in hun regio niet overeen met de informatie van het Commissariaat-generaal. Verzoekers slaagden er ook niet in aannemelijk te maken dat zij op geen enkele wijze bescherming zouden kunnen vinden in Kosovo. Uit de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat de Roma uit Kosovo Polje steeds met eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi, de lokale Roma-leider die ook zetelt in het "comité van de gemeenschappen", dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. Verzoeker die verklaarde Femi Gashi te kennen, liet na zijn problemen bij hem aan te kaarten. Tenslotte maakt B. K. niet aannemelijk dat zij niet op een behoorlijke behandeling van haar medische problemen zou kunnen rekenen.

De Raad stelt vast dat de motieven van de bestreden beslissing op geen enkele wijze worden weerlegd in het verzoekschrift zodat deze onverminderd overeind blijven. Verzoekers tonen bijgevolg niet aan dat er in hun hoofde een vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin is.

2.3. Wat betreft het rapport van Amnesty International waaraan gerefereerd wordt, moet worden benadrukt dat dit rapport, om verschillende redenen, géén afbreuk doet aan de motieven van de bestreden beslissing of de gevolgtrekkingen die de commissaris-generaal eraan verbonden heeft. Indien uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier inderdaad blijkt dat de algemene situatie voor de minderheden in Kosovo – en met name voor de Roma waarvan velen het slachtoffer zijn van discriminatie of in precarie levensomstandigheden leven – moeilijk blijft of zelfs zorgwekkend is, is deze algemene situatie niet van die aard om te besluiten dat elke Rom, louter omwille van zijn etnische toebehoren een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds *in concreto*, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Dit wordt ook zo gesteld door het UNHCR (waar het geciteerde rapport van Amnesty International overigens naar verwijst) die in zijn '*Eligibility Guidelines for Assessing the International Protection Needs of Individuals from Kosovo*' van 9 november 2009 benadrukt dat alle

aanvragen van asielzoekers uit Kosovo, inclusief die van de RAE, op basis van hun individuele intrinsieke merites moeten worden beoordeeld. Daar waar het door verzoekers aangehaalde rapport van Amnesty International refereert aan de algemene veiligheidssituatie en de beperkte bewegingsvrijheid in hoofde van etnische minderheden waaronder RAE in Kosovo, moet worden vastgesteld dat deze vaststellingen algemeen van aard zijn en zodoende géénszins afbreuk doen aan de omstandige en meer gedetailleerde informatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd en waarbij rekening werd gehouden met de specifieke situatie van het individuele dossier. Uit deze, aan het administratief dossier toegevoegde, informatie blijkt ook nog dat het beleid van de Kosovaarse autoriteiten niet gericht is op uitsluiting of discriminatie doch wel op integratie in het politieke, sociale en economische leven. Er worden gestaag diverse maatregelen genomen (grondwet, antidiscriminatiewet, strategisch integratieplan) om bevordering op het vlak van politieke participatie, gezondheidszorg, onderwijs, huisvesting, tewerkstelling, sociale zekerheid, gelijke rechten, registratie te realiseren. Hoewel dit een werk van lange adem is dat overigens beïnvloed wordt door tal van factoren die het loutere etnische aspect overstijgen zoals de algemene economische malaise en culturele tradities, worden er niettemin concrete resultaten geboekt. Specifiek voor de gemeente Polje blijkt dat de Roma er met hun eventuele problemen terecht kunnen bij Femi Gashi de lokale Roma-leider die ook in het 'comité van de gemeenschappen' zetelt dat een belangrijke rol speelt bij de bescherming van de rechten van de minderheden binnen een gemeenschap. Uit het geheel van de gegevens dat voorhanden is, kan bijgevolg niet worden afgeleid dat er ernstige aanwijzingen zijn waaruit blijkt dat verzoekers een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, a en b van de Vreemdelingenwet zouden lopen in geval van terugkeer naar hun land van herkomst noch dat zij zich niet onder de bescherming van dat land kunnen of willen stellen. Er zijn tenslotte geen gegevens voorhanden dat de situatie in Kosovo van die aard is dat er sprake kan zijn van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER